

тило, вся лечебная терапия сводится к волновой эфирной механике. Не путайте эфирную механику с электромагнитной. Мы назвали эфирные волны «Неэлектромагнитный агент», на который авторы получили в Украине диплом на открытие.

Теперь несколько слов о делении клеток в человеческом организме. Считается, что для некоторых клеток 50 циклов деления предельно возможное количество. В действительности, при нормальных для клеток условиях количество циклов деления может быть неограниченным. Мы проводили исследование незаживающих ран и установили, что клетки возобновляли свои циклы деления под действием гиалуроновой кислоты, под действием ДНК и под действием бальзама Болотова с солью (NaCl). Обнаруженный факт позволяет утверждать, что имеется возможность обеспечить всем клеткам человеческого тела делиться бесконечно долго, а, следовательно, получить для организма реальное бессмертие. Излечение тела от болезней — это значит перевод тела в режим бессмертия. Чтобы понять, как это достигнуть, приведем пример. В 2013 году в нашу загородную лабораторию пришла женщина и говорит, что она врач с 30-летним стажем работы. У нее рак груди последней стадии и ей осталось жить несколько дней. Она была в клиниках Израиля, Америки и Германии, и ей сказали, что уже никто ей не поможет. А к нам она пришла не лечиться, а только ослабить страшную боль в голове, так как ей наркотики уже не помогают. Для нас боль в голове — это «семечки». Мы взяли ее ладонь, насыпали на нее столовую ложку поваренной соли, намочили соль бальзамом Болотова и стали мокрую соль наносить на кожу головы. Женщина сказала, что боль головы уменьшилась. Через полчаса мы повторили процедуру. Еще через полчаса боль головы почти совсем исчезла, а женщине порекомендовали повторять эти процедуры в течение двух недель по одной на каждый день. Женщина сказала, что заключениями всех клиник ей установлено, что она больше трех — пяти суток не проживет. Однако мы убедили женщину, что корифеи ошибаются и в этом она убедится сама через две недели. Так оно и произошло. Женщина не умерла, головные боли исчезли, а также исчез и рак. После приходили многие другие женщины и у всех рак исчезал от приема бальзама Болотова и смазывания тела головы и шейных позвонков. Мы всем посетителям говорим, что в организме первична кожа, а нервы уже вторичны. Поэтому надо лечебную терапию начинать с кожи и с ЖКТ, а все остальное потом. Наша эфирная терапия и проста и сложна, но умные ее осилат.

ВПЛИВ ОТРУЙНИХ ЛІКАРСЬКИХ РОСЛИН НА ОРГАНІЗМ ЛЮДИНИ

*Дерев'яно Т.В., Ніколаєнко К.С.
Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка*

Використання лікарських рослин у народній та офіційній медицині має багатовікову традицію. Власне, витоки медицини беруть свій початок із фітотерапії. Перевага рослинних ліків перед синтетичними полягає у тому, що вони є малотоксичними й при тривалому використанні не дають суттєвих побічних явищ, а їх хімічний склад близьиться до організму людини. Але, особливу увагу привертають до себе лікарські рослини, які

поряд із цілющими властивостями мають отруйні. Не зважаючи на це, їх широко використовують як в науковій так і народній медицині, дотримуючись всіх правил використання такої лікарської сировини.

Протягом 2015-2016 рр. нами були проведені дослідження на території Полтавського міського парку з метою виявлення отруйних лікарських рослин, складання флористичного списку та вивчення їх фітотерапевтичних і токсичних властивостей. Встановлено 26 видів рослин, які характеризуються цінними лікарськими властивостями та мають отруйну дію за різних умов використання. З них 21 вид за життєвою формою — трав'янисті рослини, 5 — кущі.

Отруйність рослин залежить від наявності в них, так званих, речовин вторинного походження: алкалоїдів, глікозидів, сапонінів, фенолів, деяких органічних кислот, ефірних олій та ін. [1, 3] Отруйні речовини нерівномірно розподіляються в різних органах рослин. У кожного виду отруйність виявляється в певні фази їх розвитку (в одних — до цвітіння, в інших — під час цвітіння, в третіх — у фазі дозрівання плодів). Поряд з цим, нагромадження токсичних речовин у рослинах, значною мірою, залежить від ґрунтово-кліматичних умов, температури, освітлення, вологості та інших чинників середовища. Слід відмітити і те, що свіжо зібрані або недавно зірвані рослини є набагато не безпечнішими, ніж висушені, тому що вони не втратили своєї активності. Однак, у деяких отруйних рослинах втрата токсичності відбувається дуже повільно, а тому вони навіть у висушеному стані залишаються небезпечними. Отруєння людей залежить не тільки від отруйності рослин, а й від сприйнятливості організму до дії отрути.

Залежно від характеру дії на організм людини і тварин досліджені лікарські рослини, що мають отруйні властивості розподілено на групи, які впливають: центральну нервову систему (болиголов плямистий, цикута отруйна, конвалія травнева, види роду жовтець, копитняк європейський та ін.), шлунково-кишковий тракт (види роду борщівник, блекота чорна, чистотіл великий, копитняк європейський, звіробій звичайний, жостір проносний, омела біла, купина багатоквіткова, молочай, паслін, лобода та ін.), серцево-судинну систему (звіробій звичайний, конвалія травнева, види роду жовтець), печінку, сечовий міхур (чистотіл звичайний, блекота чорна, цикута отруйна, жовтець їдкий, звіробій звичайний, конвалія травнева, цикута отруйна, паслін солодко-гіркий та ін.), шкіру та слизові оболонки (види родів борщівник, жовтець, кропива, звіробій, анемона жовтецева, чистотіл та ін.) [1, 2].

Багато видів викликають водночас токсичне враження кількох органів чи систем організму. При отруєнні будь-якими рослинами спостерігається прихований період. Тривалість його може коливатися від декількох хвилин до доби, залежно від видів небезпечної хімічної речовини. Гострі отруєння можуть бути викликані не тільки плодами, але і стеблами, коріннями, квітами рослин. Деякі рослини при одному лише дотику до їх листків можуть викликати опік шкіри з появою пухирів і навіть виразок, які важко загоюються [1, 2].

Наводимо коротку характеристику деяких найбільш представлених на території Полтавського міського парку лікарських рослин, які характеризуються цілющими та отруйними властивостями.

Одним із поширених лікарських видів є чистотіл великий, який використовують при подагрі, золотусі, водянках, свробах сечових шляхів, венеричних хворобах, при хворобах очей. До симптомів отруєння відно-

сять кровотечі з носа, прямої кишки, печія в роті, поява пухирців та виразок, нудота, блювання, запаморочення, запалення шлунку і кишечника, тривалі проноси [1, 2].

Препарати із конвалії травневої регулюють діяльність і підвищують тонус серця, заспокійливо діють на центральну нервову систему, як сечогінний засіб при різних хворобах сечостатевого органу, для промивання очей при кон'юнктивіті. Отруєння може бути викликано поїданням гігд конвалії (особливо дїтьми), при передозуванні препаратів [1, 2]. У важких випадках порушуються ритм і частота серцевих скорочень, іноді вражається і нервова система. Про це свідчать збудження, розлад зору, судоми, втрата свідомості. До симптомів відносять: нудота, блювота, брахікардія, екстрасистола, «тремтіння» шлуночків, можлива зупинка серця. Легке отруєння рослиною проявляється нудотою, блювотою, проносом, сильним головним болем і болем у шлунку.

Досить сильна отруйна лікарська рослина болиголов плямистий, який використовується як безпечний і протиспазматичний засіб при лікуванні раку, фіброми матки. При отруєнні болиголовом потерпілі скаржаться на головний біль і запаморочення. Найхарактерніші симптоми: нудота, слинотеча, запаморочення, порушення ковтання, мови, зміна кольору шкіри. Збудження нервової системи супроводжується судомами, паралізуються закінчення рухових нервів мускулатури грудної клітки, смерть може наступити від ядухи при повній свідомості. Характерним є параліч, який супроводжується втратою чутливості шкіри, зіниці розширюються, на світло не реагують. Смерть настає від асфіксії. При контактї зі шкірою сік викликає дерматит [1].

Вживання листків і плодів жостеру проносного можуть спричинити блювання та розлади травлення. До симптомів отруєння належить: нудота, біль в животі, блювота, пронос, сильний головний біль. Спостерігаються шкірні висипи. Зневоднення організму може ускладнюватися токсичною дією синильної кислоти, що виділяється з амігдаліну кісточок плодів. В цьому випадку спостерігається характерне почервоніння слизової оболонки губ і запах гіркої мигдалю з рота [1].

Отруйними властивостями володіють також декоративні та лікарські види жовтеців (ж. отруйний, ж. їдкий, ж. повзучий). Дуже отруйний їх сік, викликаючи опіки шкіри та слизових оболонок. Рослина виділяє пари, які найсильніше подразнюють слизову оболонку ока, носа та гортані. Від контакту з рослинами може виникнути сльозотеча, нежить, подразнення горла, кашель аж до ядухи та спазму м'язів гортані. Проковтнута рослина викликає різкий біль у стравоході, шлунку, кишечнику. Отруєння супроводжується блювотою, проносом, у важких випадках — зупиняється серце. В тяжких випадках ураження ЦНС: тремор, судоми, запаморочення [1].

Досить поширена напівпаразитична рослина омела біла, яку використовують при гіпертонії, при легневих, носових та маткових кровотечениях, безпечний, глістогінний засіб. Її препарати не можна вживати протягом тривалого терміну [1].

Копитняк європейський широко використовується як жовчогінний, сечогінний, проносний, відхаркувальний, протиглісний, протизапальний, жарознижувальний, кровоспинний, блювотний, протигельмінтний, заспокійливий, протисклеротичний засіб. Крім того, його рекомендують від алкоголізму. Найчастіше випадки отруєння копитняком європейським спостерігаються при необережному використанні його як лікарського

засобу. Симптоми отруєння: нудота, блювота, біль в животі, посилене серцебиття. В тяжких випадках нефрит, аборти, смерть [1, 2].

У народній медицині застосовується також як глистогінний, шлунковий, жовчогінний, потогінний, протигарячковий засіб, при жовтусі, епілепсії, головних болях, проносах, водянці, недокрів'ї, порушенні серцевої діяльності, подагрі, ревматизмі, хворобах ніг, нервових хворобах, при болісних і нерегулярних менструаціях використовують пижмо звичайне. Зовнішньо квітки пижма використовують при лікуванні ран, виразок, корости, вивихів, ударів, пухлин, напари — при болях у суглобах і ступнях, для миття волосся при себорей, спринцювання при білях. Отруєння пижмом звичайним трапляються внаслідок передозування препарату як лікарського засобу. Симптоми: нудота, блювота, понос, ураження нирок, гіперрефлексія з наступною депресією [1].

Препарати анемони жовтецевої мають наркотичні, болетамувальні, антиспазматичні, кровоспинні, сечогінні та антибактеріальні властивості. Раніше з анемони жовтецевої одержували анемонін, який використовували при астмі, коклюші, рахіті та при маткових кровотечах. У народній медицині настій з листя анемони жовтецевої використовують для лікування паралічів, подагри, подянки, пізніх менструацій, застарілого сифілісу, шлункових кольок і жовтяниці, при серцебитті та як засіб, що посилює діяльність нирок і легень. Зовнішньо настій з листя анемони жовтецевої застосовують при ревматизмі, золотусі, головному й зубному болях. Соком з коріння лікують бородавки. Випадки отруєння рослиною здебільшого зафіксовані через шкіру. Її сік викликає подразнення та опіки [1].

Листки та інші частини стебла борщовика можуть викликати небезпечні опіки. Коли сік потрапляє на шкіру, то через декілька годин, а то й днів вона червоніє. При сильних опіках піднімається температура, починається лихоманка, з'являються виразки. Після лікування на їх місці залишаються темні плями. Можливі і смертельні випадки після контакту з рослиною. Особливо, якщо вражаються рот чи гортань [1].

Таким чином, отруєння лікарськими рослинами переважно спостерігається при неправильному приготуванні препаратів, нехтування правил використання лікарської сировини чи форми, а також не знання про біоморфологію та екологію рослин.

Література

1. Векірчик К.М. Отруйні лікарські рослини. Посібник-довідник. / К.М. Векірчик. — Тернопіль: Навчальна книга, 1999. — 144 с.
2. Даниленко В.С. Острые отравления растениями. / В.С. Даниленко, П.В. Родионов. — К.: Здоровья, 1981. — 104 с.
3. Токин Б.П. Целебные яды растений. / Б.П. Токин. — Л.: Лениздат, 1974. — 344 с.